

مربی باشگاه ووشو کلاته برفی همراه با شاگردانش، در همه شب‌های تجمعات به میدان آمده است

قهرمان سکوی خیابان

حسین برادران فرا پرچم به دست میان جمعیت حاضر در میدان هفت خان ایستاده است و شعارهای ملی و انقلابی را همراه با دیگر شهروندان فریاد می‌زند. تکرار حضور در شب‌های متوالی، حوریه مجرد را نه خسته کرده است و نه ناامید؛ چون اعتقاد دارد که عظمت و یکپارچگی ایران در سایه همدلی برقرار است. او بانویی ورزشکار است که همراه ورزشکاران باشگاهش در تجمعات حاضر می‌شود. با او در میدان هفت خان و در دل تجمع هم‌کلام می‌شویم.

از سکوی ورزش تا سکوی خیابان

حوریه مجرد، مربی ورزش ووشو، این رشته را از سال هاقیل به صورت حرفه‌ای دنبال می‌کند و در حال حاضر به عنوان مربی ورزشی در یکی از باشگاه‌های محدوده بولوار شاهنامه فعال است. او که زمانی بر سکوی قهرمانی استان و کشور ایستاده و امروز حامی و مشوق شاگردانش برای قهرمان شدن است، با اشاره به نقش مهم ورزشکاران در افتخار آفرینی برای ایران می‌گوید: هر ورزشکاری در دوران فعالیت ورزشی و حضورش در میادین بین‌المللی با کسب مدال‌های رنگارنگ و بالابردن پرچم سه‌رنگ کشورمان این فرصت را دارد که برای ایران افتخار آفرین باشد. به عنوان یک مربی همیشه مشوق و حامی شاگردانم بوده‌ام تا حضور موفقی در مسابقات ورزشی بین‌المللی داشته باشند و برای کشور عزت و سرافرازی بیافرینند. او ادامه می‌دهد: عرصه تجمعات شبانه و خیابان‌ها نیز همان سکوی بین‌المللی است

و این شب‌ها به شاگردانم گفته‌ام در خیابان باشند تا از حریم و وطن دفاع کنند. این کار به اندازه کسب مدال بین‌المللی ارزشمند است.

تشویق ورزشکاران به حضور در خیابان

مربی و ورزشکار افتخار آفرین محله کلاته برفی بعد از آغاز جنگ تحمیلی سوم، یکی از ستون‌های تجمعات شبانه در میدان هفت خان شده است. او با دعوت به همدلی، از شهروندان و به خصوص ورزشکاران توس می‌خواهد به خیابان بیایند و در دفاع از جمهوری اسلامی و تمامیت ارضی کشور همراه شوند. این شهروند می‌گوید: حوادث تلخ دی ماه و در ادامه، جنگ تحمیلی سوم سبب شد مردم به این نقطه برسند که متوجه

نقشه‌های دشمن شوند.

او ادامه می‌دهد: دشمن دنبال تکه کردن ایران است. برای ما خواب‌های بدی دیده‌اند که اگر غافل شویم، به ضرر ملت و میهن خواهد شد. بنابراین تلاش ما این است که مراقب وطن باشیم و اجازه ندهیم دشمن صحنه را خالی ببیند. در طول این صد شب در میدان بوده‌ام و هر آنچه از دستم برآمده است انجام داده‌ام؛ از فضای مجازی تا گروه‌های محلی و جمع‌های ورزشکار را شناسایی و از آن‌ها برای حضور در تجمعات دعوت کرده‌ام.

همه با هم، در کنار هم

قهرمان سابق ووشو کشور با تعریف خاطره‌ای از شب‌های تجمعات ادامه می‌دهد: من یک پیام صوتی را در گروه‌های مختلف از جمله کانال مجازی باشگاه برای بچه‌ها و خانواده‌ها فرستادم که شب در خیابان باشیم. خیلی‌ها استقبال کردند و چند نفر از والدین هم اعتراض داشتند. با آن‌ها صحبت کردم و با دلایل‌هایی که آوردم، تا حدودی قانع شدند. همان شب در تجمع حاضر شدم و میکروفن به دست رجز می‌خواندم. کارم که تمام شد و پشت سرم را نگاه کردم، تعدادی از بچه‌های باشگاه را دیدم که همراه والدینشان، از جمله همان چند نفری که مخالف بودند، آمده بودند و پرچم در دست داشتند. خیلی خوشحال شدم. هنوز هم بعد از گذشت بیش از صد شب از شروع جنگ، بچه‌های باشگاه همراه خانواده‌هایشان در راهپیمایی‌های شبانه حضور پیدا می‌کنند.

سهراب هنری، نوجوان فوتبالیست محله سیدرضی سال گذشته پدیده لیگ امید استان بوده است

بازیکن گل‌زن و گل‌ساز

امید محله

تا حالا در چه رقابت‌های مهمی همراه تیم بوده‌ای و چه مقام‌هایی کسب کرده‌ای؟

در پنج رقابت شرکت کرده‌ام؛ دو بار جام رمضان مشهد، یک بار جام ایثار و مقاومت، یک بار جام امید شهرستان و امسال هم در لیگ دسته یک امید استان حاضر بودم. در همه این رقابت‌ها بازیکن هافبک وسط بوده‌ام.

چه موفقیت‌هایی را تجربه کرده‌ای؟

جد از قهرمانی باتیم در مسابقات ایثار و مقاومت، بیشتر موفقیت‌های من فردی بوده است. یک بار بهترین بازیکن جام امید استان شدم و سال گذشته در لیگ امید استان در ۱۰ بازی بازیکن برتر شدم.

حضورت در لیگ دسته یک استان چگونه بود؟

انتخاب سختی بود؛ چون در این سن ورود به لیگ دسته یک استان، کار راحتی نیست. بازی اول خیلی استرس داشتم، اما بعد از آن بهتر بازی کردم. بازیکنان تیم هم می‌گفتند بازی ات خیلی خوب است.

آیا ورزش مانع از درس خواندنت نشده است؟

ورزش مداوم و حضور در جلسات تمرینی و مسابقات، کمی برنامه ریزی برای درس خواندن را برایم سخت می‌کند، اما چون هدف دارم، سعی کرده‌ام با هر سختی شده، هر دو را در کنار هم داشته باشم.

به نظرت فوتبالیست باید چه ویژگی‌هایی داشته باشد؟

اول باید بدنی قوی داشته باشد، دوم، فکر باز در مسابقه و تمرین. نباید تک روی کند یا خودش را بالاتر از بقیه بداند. از نظر اخلاقی هم باید با هم تیمی‌هایش رفتار دوستانه‌ای داشته باشد و مغرور نباشد.

اولین مسابقه رسمی‌ای که شرکت کردی، کجا بود و چه پستی داشتی؟

اولین مسابقه‌ام با تیم همای مشهد در بازی‌های جام رمضان بود. آن موقع دفاع وسط بازی می‌کردم.

خاطره‌ای از مسابقات داری که در برتری تیمت نقش مهمی داشته باشی؟

اولین مسابقه تیم جام‌چم در جام ایثار و مقاومت استان خیلی خاطره‌انگیز بود. استرس زیادی داشتم و هوا هم خیلی گرم بود. آخرهای نیمه اول با دربیبل از دو نفر و یک شوت، گل زدم و همه خوشحال شدند. در نیمه دوم هم دو پاس گل دادم و با وجود دو گلی که خوردیم، در نهایت بازی را بردیم.

سیرجانی آگاهی استعدادها از همان جایی جوانه می‌زند که کسی انتظارش را ندارد. از دل یک محله معمولی، از بازی‌های کودکانه در کوچه یا از تشویق ساده و انگیزه بخش خانواده، سهراب هنری، نوجوان موفق محله سیدرضی، یکی از نوجوانانی است که فوتبال رانه از روی هیجان زودگذر، بلکه با تلاش و همت دنبال می‌کند و از زمین‌های معمولی محله به زمین چمن ورزشگاه‌های خوب استان رسیده است. سهراب چهارده ساله، اکنون عضو تیم فوتبال نوجوانان جام جم نوین است و در سال گذشته ستاره لیگ فوتبال دسته اول امید استان بوده است.

مسیر فوتبال برایت از کجا آغاز شد؟

غیر از اینکه همیشه پای تلویزیون به تماشای فوتبال می‌نشستم، به خاطر برادر بزرگ‌ترم که فوتبال را حرفه‌ای دنبال می‌کند، به این ورزش پرطرفدار علاقه مند شدم. از هفت سالگی فوتبال را ضمن بازی با هم‌سن‌وسال‌ها در کوچه و محله شروع کردم و وقتی به باشگاه رفتم، این علاقه جدی‌تر شد.

تمرینات را کجا انجام می‌دهی؟

بیشتر در تیم جام‌چم نوین تمرین کرده‌ام و هنوز هم عضو همان تیم هستم. مربی‌ام خیلی به من کمک کرد. درست است که تمرین را با زمین‌های آسفالت و خاکی بی‌کیفیت شروع کردم اما با بازی در زمین چمن، به اوج لذت فوتبال رسیدم.